

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/155/2016
Identifikačné číslo spisu:	2112216635
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2112216635.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu H., bývajúceho v O., zastúpeného JUDr. Jánom Hudobom, advokátom v Sliači, Lipová 1094/11, proti žalovanej U. rod. S. bývajúcej v O., zastúpenej JUDr. Tiborom Elzerom, advokátom v Nových Zámkoch, Hlavné námestie 7, o zaplatenie 11 268 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 15 C 15/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 25. januára 2016 sp. zn. 23 Co 36/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej iba „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 18. augusta 2014 č. k. 15 C 15/2012-71 zamietol žalobu žalobcu o 11 268 Eur s prísl. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 1 197,42 Eur do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku k rukám JUDr. Tibora Elzera, právneho zástupcu žalovanej.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej iba „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu proti vyššie uvedenému rozhodnutiu rozsudkom z 25. januára 2016 sp. zn. 23 Co 36/2015 pripustil späťvzatie, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil v časti 7 393 Eur. V ostatnej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Uplatnil dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., keďže rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, ktoré malo za následok nesprávne rozhodnutie. Za odňatie možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), považoval aj postup odvolacieho súdu, ktorý sa prejavil samotným rozhodnutím vo veci. Namietal, že rozsudky oboch súdov sú nesprávne a žiadal, aby dovolací súd rozsudok okresného aj krajského súdu zrušil a vec vrátil Okresnému súde Trnava na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu navrhla, aby dovolací súd dovolanie zamietol, nakoľko nie sú dané dôvody ani také vady konania, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačný súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobcu bolo podané pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 238 O.s.p.

7. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolaateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietal a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo; nebola preukázaná ani žalobcom (dovolaateľom) namietaná vada konania podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

8. Žalobca vyvodzoval procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z postupu odvolacieho súdu, ktorý sa prejavil samotným rozhodnutím vo veci.

9. Dovolačný súd nezistil nesprávnosť postupu oboch stupňov súdov a teda ani existenciu vady zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Žalobcovi preto nebola odňatá možnosť konať pred súdom.

10. Pokiaľ žalobca namietal, že postup súdu a jeho skutkové závery pre rozhodnutie neboli správne, neúplné, dovolací súd uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012).

11. Žalobca tiež namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

12. Nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania, ktorá bola uvedená v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 alebo § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

13. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť z ustanovení § 238 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.